

DYREKTYWY

DYREKTYWA KOMISJI 2012/7/UE

z dnia 2 marca 2012 r.

zmieniająca, w celu dostosowania do postępu technicznego, część III załącznika II do dyrektywy 2009/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady odnośnie do bezpieczeństwa zabawek

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/48/WE z dnia 18 czerwca 2009 r. w sprawie bezpieczeństwa zabawek⁽¹⁾, w szczególności jej art. 46 ust. 1 lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywie 2009/48 ustalono maksymalne wartości dla kadmu w oparciu o zalecenia holenderskiego Państwowego Instytutu Zdrowia Publicznego i Środowiska (RIVM), przedstawione w sprawozdaniu z 2008 r. pt. „Substancje chemiczne w zabawkach. Ogólna metodologia oceny chemicznego bezpieczeństwa zabawek ze szczególnym uwzględnieniem pierwiastków chemicznych” (Chemicals in Toys. A general methodology for assessment of chemical safety of toys with a focus on elements). Zalecenia RIVM opierają się na założeniu, że narażenie dzieci na substancje chemiczne obecne w zabawkach nie może przekraczać pewnego poziomu, zwanego „tolerowanym dziennym pobraniem”. Ponieważ dzieci są narażone na działanie substancji chemicznych pochodzących ze źródeł innych niż zabawki, zabawkom należy przydzielić jedynie część tolerowanego dziennego pobrania. Komitet Naukowy ds. Toksyczności, Ekotoksyczności i Środowiska (CSTEE) zalecił w sprawozdaniu z 2004 r., by zabawkom przydzielić maksymalnie 10 % tolerowanego dziennego pobrania. Ilość kadmu i innych szczególnie toksycznych substancji chemicznych nie powinna jednak przekraczać 5 % tolerowanego dziennego pobrania, tak aby obecne pozostały jedynie ilości śladowe zgodne z dobrą praktyką wytwarzania.
- (2) Według zaleceń RIVM maksymalną wartość procentową tolerowanego dziennego pobrania należy pomnożyć przez wagę dziecka, szacowaną na 7,5 kg, oraz podzielić przez ilość spożytego materiału zabawki w celu uzyskania maksymalnych wartości dla substancji chemicznych wymienionych w dyrektywie 2009/48/WE.
- (3) W odniesieniu do kadmu RIVM zastosował tolerowane tygodniowe pobranie o wartości 7 µg/kg, określone w 1989 r. przez Wspólny Komitet Ekspertów FAO/WHO ds. Dodatków do Żywności (JEFCA) i potwierdzone przez

JEFCA w 2001 r. Zastosowano współczynnik bezpieczeństwa dwa, ustalając tolerowane tygodniowe pobranie na poziomie 3,5 µg/kg oraz tolerowane dzienne pobranie na poziomie 0,5 µg/kg.

- (4) W celu określenia możliwych scenariuszy narażenia na substancje chemiczne RIVM przyjął, że ilość spożytego materiału zabawki to 8 mg dziennie w przypadku materiału zeszkobanego, 100 mg w przypadku materiału kruchego i 400 mg w przypadku materiału płynnego lub lepkiego. Wymienione maksymalne wartości spożycia poparł Komitet Naukowy ds. Zagrożeń dla Zdrowia i Środowiska (SCHER) w opinii pt. „Zagrożenia wynikające z obecności organicznych substancji CMR w zabawkach” (Risks from organic CMR substances in toys), przyjętej dnia 18 maja 2010 r.
- (5) Mnożąc 5 % tolerowanego dziennego pobrania przez wagę dziecka i dzieląc przez ilość spożytego materiału zabawki, ustalono następujące maksymalne wartości dla kadmu: 23 mg/kg dla materiału zeszkobanego, 1,9 mg/kg dla materiału suchego oraz 0,5 mg/kg dla materiału płynnego.
- (6) Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) stwierdził w opinii z dnia 30 stycznia 2009 r., że tolerowane tygodniowe pobranie określone w 1989 r. przez JEFCA i potwierdzone przez JEFCA w 2001 r. nie jest już odpowiednie w kontekście rozwoju wiedzy toksykologicznej w odniesieniu do kadmu. EFSA ustalił nowe tolerowane tygodniowe pobranie w wysokości 2,5 µg/kg, z którego wynika tolerowane dzienne pobranie w wysokości 0,36 µg/kg.
- (7) W wyniku zastosowania wartości 5 % nowego tolerowanego dziennego pobrania, pomnożonej przez wagę dziecka i podzielonej przez ilość spożytego materiału zabawki, ustalono następujące maksymalne wartości dla kadmu: 17 mg/kg dla materiału zeszkobanego, 1,3 mg/kg dla materiału suchego oraz 0,3 mg/kg dla materiału płynnego.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2009/48/WE.
- (9) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Komitetu ds. Bezpieczeństwa Zabawek,

⁽¹⁾ Dz.U. L 170 z 30.6.2009, s. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W części III załącznika II do dyrektywy 2009/48/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 20 stycznia 2013 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 20 lipca 2013 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 marca 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W części III załącznika II do dyrektywy 2009/48/WE wprowadza się następujące zmiany:
w pkt 13 wpis dotyczący kadmu otrzymuje brzmienie:

Pierwiastek	mg/kg w suchym, kruchym, sproszkowanym, lub elastycznym materiale zabawki	mg/kg w płynnym lub lepkim materiale zabawki	mg/kg w zeszkobanym materiale zabawki
„Kadm	1,3	0,3	17”